

19. Khrantsova, V., Latyshev, M. (2021) Rukhova aktyvnist studentiv [Motor activity of students]. *Fizychna kultura i sport: dosvid ta perspektyvy: materialy 3-oyi Mizhnar. nauk.-prakt. konf.* (m. Chernivtsi, 8-9 kvit.a 2021 r.), Chernivtsi : Chernivetskyi nats. un-t im. Yu. Fedkovycha. P. 135–136. [in Ukr.].

20. Tsilova kompleksna prohrama «Fizyчне vykhovannia – zdorovia natsii [Targeted comprehensive program «Physical education – health of the nation»] : zatverdzhena Ukazom Prezydenta Ukrainy vid 01.09.1998 № 963/98. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/963%D0%B0/98#Text>. [in Ukr.].

ABSTRACT

Iryna Lutsenko. Analysis of physical fitness level of students of specialty 262 «Law enforcement activities». In the article, a theoretical analysis of scientific and educational-methodical literature related to the direction of research is carried out.

The author states that in recent years there has been a negative trend in the quantity and quality of the educational process in the discipline "Physical Education". One of the factors that contributed to this process was the cancellation in December, 2019 of the order of the Ministry of Education and Science of Ukraine "On approval of the Regulation on the organization of physical education and mass sports in higher educational institutions" of January 11, 2006. In practice, due to a certain autonomy of educational institutions and the absence of a regulatory normative document, the management of educational institutions has the right to make decisions regarding the amount of study hours in one or another discipline. Under such circumstances, physical education mostly remains with a minimum or no educational load at all

The results of a pedagogical experiment on the comparative analysis of the level of physical fitness of first-year students of the University of Customs and Finance, specialty 262 «Law enforcement» for the years 2020-2022 are presented, taking into account the peculiarities of the organization of the educational process (online, offline training due to quarantine and martial law). The dependence between the decrease in specially organized motor activity and the deterioration of the level of physical fitness of student youth, in particular future law enforcement officers, has been scientifically substantiated.

We see a wide range of issues as prospects for further research, including: conducting a more detailed analysis of students' motivations and interest in physical exercises during school and extracurricular hours; development and implementation of self-study methods for students of specialty 262 "Law enforcement activity" in order to maintain a sufficient level of physical fitness in the long term; conducting additional studies of indicators of physical development and functional state of students, etc

Keywords: *physical education, health, motor activity, level of physical fitness, law enforcement officer, institution of higher education.*

УДК 159.99

DOI 10.31733/2078-3566-2022-6-554-562

Інна ШИНКАРЕНКО®

кандидат психологічних наук, доцент
(Дніпропетровський державний університет
внутрішніх справ, м. Дніпро, Україна)

СІМ'Я В УМОВАХ ВІЙНИ: ПСИХОЛОГІЧНІ, ПСИХОСОЦІАЛЬНІ ТА ПСИХОПАТОЛОГІЧНІ ПРОБЛЕМИ

Досліджено основні функції сім'ї та їх трансформація під час війни. Окреслено проблеми, що впливають на існування родини у кризовий період. Закцентовано увагу на провідній ролі сім'ї у виникненні патогенних ситуацій та психотравмуючих переживань. Розглянуто наслідки впливу труднощів на психіку членів родини, зокрема, психопатологічні чинники нервово-психічних розладів. Порушено питання родинного виховання у сім'ях біженців, ускладнення дитячо-батьківських взаємовідносин. Розглянуто проблему насильства, підліткової девіації, девіантного материнства внаслідок згвалтувань.

Ключові слова: *сім'я, функції сім'ї, патогенна ситуація, психотравмуючі переживання, нервово-психічні розлади, девіація, насильство.*

Постановка проблеми. Війна залишила відбиток на житті та психіці кожного українця. Страх, депресії, зриви, апатія, поганий настрій, нав'язливі думки супроводжують усіх, хто побачив і відчув війну. Не є винятком і проблеми, що

© І. Шинкаренко, 2022

ORCID iD: <https://orcid.org/0000-0003-0040-2010>

inna.shinkarenko1@gmail.com

виникають у родині, сімейних стосунках.

Родина відіграє величезну роль не тільки в житті окремої особистості, а і всього суспільства. Значення сім'ї підтверджується тим, що переважна більшість людей у світі, понад 70 %, живе у родинях – це формальні і неформальні сім'ї. Сфера життєдіяльності родини, безпосередньо пов'язана із задоволенням певних потреб її членів, і є функцією сім'ї. Традиційно саме в родині особистість може отримати допомогу та підтримку у складній життєвій стресовій ситуації. Але протягом свого життєвого існування сім'я постійно стикається з різноманітними труднощами. Житлово-побутові умови, конфлікти з соціальним оточенням, хвороби членів родини, соціальні кризи і, врешті-решт, такий соціальний процес, як війна, – це доволі неповний їх перелік. У зв'язку з цим перед родиною постають складні проблеми, що негативно впливають на життєдіяльність сім'ї.

Аналіз публікацій, в яких започатковано вирішення цієї проблеми. Проблеми родинних цінностей як найважливіших людських надбань завжди були і залишаються в центрі уваги багатьох науковців з різних галузей знань. Певні аспекти сімейних взаємин були відображені у роботах таких психологів, як: О. Столярчук, О. Бондарчук, С. Діденко, М. Корольчук, О. Єрмусевич, Л. Орбан-Лембрик, Л. Помиткіна, К. Седих, З. Кісарчук, Л. Коробка. Правові засади функціонування родини визначали вчені-юристи: М. Башук, Ю. Солоненко, О. Хромова, М. Поліщук, С. Погребняк. Досліджували принципи правового регулювання сімейних відносин: Л. Красицька, А. Колодій, М. Козюбра, О. Скакун. У межах соціологічних досліджень проблема молодих сімей розглядалася такими науковцями: М. Лукашевичем, Є. Лібановою, Н. Черниш, М. Головатим, О. Рублюк, І. Чеховською, А. Васильєвим, О. Романенко. Вивченню сутності сім'ї та сімейного виховання присвятили свої роботи вчені-педагоги: О. Протас, О. Вишневський, І. Трубавіна, Б. Ковбас, В. Постовий, В. Костів, З. Кияниця, Г. Бевз, Т. Федорченко. Деякі вчені-психотерапевти у своїх роботах наголошували на певних проблемах у родині, а саме: С. Васьківська, П. Горностай, Н. Пов'якель, А. Спиваковська, М. Грищук, І. Чорна, Р. Попелюшко, Г. Росінський, М. Маркова, В. Козира, О. Буряк, Л. Шестопалова.

Мета статті: на основі аналізу наукових досліджень систематизувати та окреслити причини, що провокують проблеми сімейного життя під час війни.

Виклад основного матеріалу. На особливу увагу заслуговує питання функціонування інституту сім'ї під час війни, що відбувається на теренах нашої держави. Виконання функцій родинно важливо не тільки для її членів, а і для суспільства загалом. Адже низка сімейних функцій впливає на майбутнє держави, бо виховна функція родини полягає не тільки у задоволенні індивідуальних потреб у батьківстві (репродуктивна складова), вихованні, самореалізації в дітях, а і забезпечує соціалізацію нового покоління громадян держави [1, с. 18].

Господарсько-економічна функція сім'ї полягає у задоволенні матеріальних потреб родини (харчування, помешкання тощо), сприяє збереженню здоров'я, відновленню сил, витрачених на трудову діяльність.

Емоційна функція задовольняє потребу в повазі, визнанні, емоційній підтримці, психологічному захисті. Зазначена функція сприяє емоційній стабілізації громадян держави, забезпечує збереження їх психічного здоров'я.

Функція духовного (культурного) спілкування сприяє духовному розвитку не тільки сім'ї, а і суспільства в цілому. Функція первинного соціального контролю забезпечує виконання соціальних норм членами родини щодо тих, хто не в змозі через вікові особливості, захворювання тощо самостійно вибудувати свою поведінку відповідно до соціальних норм. Сексуальна функція не тільки слугує задоволенню сексуально-еротичних потреб членів сім'ї, а і забезпечує біологічне відтворення суспільства. Регенеративна функція пов'язана з успадкуванням прізвища, сімейного родоводу (передача особливих родинних реліквій, світлин, пам'ятних відзнак, прикрас, особистих речей пращурів), майна.

Зазвичай протягом часу відбуваються певні зміни у функціях сім'ї: деякі втрачаються, решта змінюються відповідно до нових соціальних умов. В останні роки вчені відмічають появу такої нової родинної функції, як психотерапевтична, що полягає в емоційній підтримці одне одного, допомоги не тільки в особистісному зростанні, реалізації, а й у подоланні різного роду труднощів. Підвищився рівень толерантності до порушень норм поведінки у шлюбно-сімейних відносинах (народження дітей поза шлюбом, подружні зради тощо). У сучасному світі здебільшого превалюють такі функції, як: емоційна, духовного спілкування, сексуальна, виховна. Шлюб усе більше об'єднує людей за емоційними зв'язками, а не за господарсько-матеріальними.

Сучасні події випробовують інститут української родини на міцність. Багато сімей роз'єднуються через міграцію жінок і дітей у безпечні місця, за межі нашої держави; частина родини залишається, через певні обставини, на окупованій території [2, с. 77]. Чоловіки зі зброєю в руках боронять нашу державу, власні родини. Отже, в умовах війни постає проблема феномену дистантної сім'ї, коли члени її тривалий час перебувають на відстані один від одного. Вітчизняні науковці (І. Трубавіна, Я. Гошовський, О. Пелішевич) розглядали дистантні родини через проблему «заробітчан». Але наразі роз'єднання сім'ї має зовсім інший характер, цей феномен набуває нового та унікального досвіду [3, с. 18]. Так, багатьом жінкам сьогодні довелось самотужки виконувати певні сімейні функції. Крім того, саме у кризові періоди родинні взаємини набувають особливого значення, відбувається переосмислення життєвих цінностей: зміна того, що було пріоритетним, важливим, значущим (інвестиції, гроші) на людське тепло, кохання, спілкування [4]. Саме в цей час з'являється острах втраченого часу, можливостей, що може стати потужним джерелом психологічної травми.

Будь-яка криза, у тому числі війна, показує, що відбувається між подружжям насправді. Стрес в умовах війни відрізняється від «звичайного», що був у розумінні більшості людей. Адже у мирний час ми зневажали такими порушеннями у базових потребах, як: відсутність води, їжі, тепла, розлука, вимушені переїзди. Жінки змушені бути сильними, брати відповідальність за себе і дітей у чужих країнах, забезпечувати собі на проживання. Також психологи відзначають у жінок «шок за іншого». Бійці виконують бойові завдання, боронять країну зі зброєю в руках, відпочивають, харчуються: отже, час минає без роздумів, динамічно. Для дружини ж «його убивають в режимі 24/7», тобто стан тривоги за коханого не полишає жінку під час приготування їжі, прогулянки з дітьми, роботи, виконанні побутових справ [5].

Війна може любов вбити, а може і розпалити. Статистичні данні свідчать про те, що за перші 6 місяців 2022 року зареєстровано 103 903 браки, за аналогічний період попереднього року – 85 960. Розлучень за 2022 рік – 7 632, а за такий самий період 2021 року – 13 153. Проте ці статистичні данні не точні, бо з початком воєнних дій відбулися певні зміни і в документообігу. Рішення щодо шлюбу, прийняті на емоціях, можуть зникнути за 2 місяці. Ніхто не гарантує, що щастя, котре осяяло двох, залишиться після війни.

Отже, одним бракує підтримки, поради, влучного слова, піклування, бо сім'я – то найрідніші та найдорожчі люди, які допоможуть пережити пекло. Стосунки інших зазнають негативних змін: з'являються політико-ідеологічні розбіжності між членами родини (наявність близьких родичів у країні-агресорі), різняться цінності, потреби та зацікавлення. Подружжя навчилися жити одне без одного. Бракує ресурсів на почуття – виживання та побут посідають перше місце. Не вистачає емоцій, у сосунках стає багато втоми та виснаження [6, с. 243].

Можна констатувати, що війна справляє вплив на усіх членів родини. Не кожна особа безболісно для свого психічного здоров'я витримує екстремальні умови війни; перебуваючи в цій ситуації, може отримати розлади психіки різного ступеня важкості, що зумовлює втрату повноцінного здорового буття.

Різноманітні наслідки впливу труднощів на родинні стосунки можна розмежувати за тим, на які сфери життя родини вони перш за все негативно впливають: порушення виховних функцій родини, ускладнені подружні відносини, напружені стосунки з іншими членами родини (батьки чи інші близькі, які входять до складу сім'ї) тощо. Розглядаючи порушення в родині, слід враховувати також, як вони впливають на її членів. Зазвичай порушення життєдіяльності сім'ї призводить до незадоволення потреб людини і, таким чином, гальмує розвиток особистості, обумовлює виникнення стану незадоволеності, нервово-психічного напруження, тривоги [7, с. 19].

З точки зору психопатології, одним із найважливіших наслідків порушень є їхній негативний вплив на психічне здоров'я людини (психотравмуюча дія). Родина, що стикається з труднощами, більш або менш активно протидіє ним, прагне запобігти негативних наслідків. Проте існують значні розбіжності у тому, як сім'ї реагують на труднощі. У деяких випадках вони чинять мобілізуючий, інтегруючий вплив; в інших, навпаки, послаблюють родину, призводять до розбіжностей у всьому. Ця особливість реагування різних сімей зазвичай відбувається за умов «нормативного стресу», коли родина стикається зі звичайними для певного життєвого етапу труднощами. Ми ж розглядаємо патогенну ситуацію, як сукупність факторів, що найбільш безпосередньо обумовлюють психотравмуючі переживання.

Психотравмуючі переживання – це стан, що сильно впливає на особистість

через «гостроту», тривалість або повторюваність. Травмуючими є не будь-які надсильні переживання, а лише такі негативні переживання, що можуть стати причиною певної клінічної патології [8, с. 947].

Дослідження неврозів, реактивних станів, психопатичних та інших нервово-психічних розладів, у походженні яких провідне місце посідає психотравмуюче переживання, дозволяють визначити коло таких станів. Це стан незадоволеності, туги, пригніченості (субдепресивні стани), тривога, страх, занепокоєння, невпевненість, безпомічність (стани фобічного кола), емоційна напруженість, а також складна сукупність станів, що виникають через наявність внутрішнього конфлікту, коли людина стикається з надмірними перешкодами та труднощами [9, с. 199].

Провідна роль сім'ї у виникненні патогенних ситуацій та психотравмуючих переживань обумовлена низкою обставин:

– провідною роллю сімейних відносин у системі взаємовідносин особистості (родина є найбільш важливою соціальною групою, до якої включений індивід; сімейні події більшою мірою частіше «приймаються близько до серця», ніж аналогічні події у сфері трудової діяльності, приятельських відносин тощо);

– багатоманітністю сімейних відносин та їх тісним взаємозв'язком (домашнє господарство, емоційні взаємовідносини, сексуально-еротичне життя родини – всі вони нерозривно пов'язані; спроба щось змінити в цьому колі викликає «ланцюгову реакцію» в усіх інших; через це сімейної травми важче позбутися, тобто у члена сім'ї при намаганні уникнути травматизації з'являється більше складностей);

– особливою відкритістю, а отже, вразливістю члена родини щодо різноманітних внутрішньосімейних впливів, у тому числі і травмуючих (в родині людина найбільш піддана впливу інших членів сім'ї; слабкості та недоліки її найбільш наявні).

Узагальнюючи наукові дослідження щодо участі родини у походженні та розвитку нервово-психічних розладів, можна дійти висновку, що серед численних сімейно-обумовлених травмуючих переживань особливе місце посідають 4 види станів: стан глобальної сімейної незадоволеності; «сімейна тривога»; сімейно-обумовлена надмірна нервово-психічна та фізична напруга; стан провини. Особливо виразно це можна спостерігати у сім'ях комбатантів, які брали участь у антитерористичних операціях на сході нашої країни [10, с. 80].

Патогенна сімейна ситуація, що обумовлює виникнення глобальної сімейної незадоволеності, – це значна розбіжність між усвідомлюваними та неусвідомлюваними очікуваннями людини щодо сім'ї і реальним життям у родині. У даному випадку слід згадати про «швидкі шлюби», що реєструються наразі. Наслідком такої патогенної ситуації є стан фрустрації (усвідомлюваної або неусвідомлюваної), що породжує численні наслідки і призводить до різноманітних психогенних захворювань.

У випадку усвідомлюваної незадоволеності зазвичай спостерігається відкрите визнання подружжям того, що сімейні відносини їх не задовольняють. Найчастіше усвідомлювана незадоволеність поєднується з конфліктом між подружжям. У цьому випадку до констатації незадоволеності додається агресія, котра прямо вказує, що причиною незадоволеності є інший партнер. Інший специфічний феномен погано усвідомлюваної незадоволеності – поступове наростання фрустрації [11, с. 129]. Чоловік і дружина відзначають, що вони стали «нервовими», висуваючи нереальні причини, приховуючи дійсні негаразди. Наочним проявом такої недоволеності є емоційні вибухи, котрі частіш за все призводять до руйнування сім'ї. Йдеться про ситуацію, коли жінки, які перебувають за кордоном, стикаються з можливістю наново влаштувати своє сімейне життя.

В основу «сімейної тривоги» зазвичай, покладена погано усвідомлювана невпевненість особистості у важливому для неї аспекті сімейного життя. Це може бути невпевненість у почуттях щодо неї, невпевненість у собі. Важливою складовою такого стану є також почуття безпорадності, відчуття нездатності втрутитися у хід подій у родині, спрямувати його у потрібному напрямі. Сімейно-обумовлена тривога є підґрунтям для гострих афективних реакцій, реактивних психозів (у тому числі реактивної депресії) [12, с. 27].

Надмірна нервово-психічна напруга є одним із основних психотравмуючих переживань. Родина бере участь у формуванні непосильної напруги її члена у кілька способів:

– створюючи для особи ситуації постійного психологічного тиску, важкого або навіть безвихідного положення (прикладом може бути ситуація дружини залежного від алкоголю чи наркотиків, який витрачає кошти, а вона не може йому протистояти);

– створюючи перешкоди для прояву членами родини певних, надзвичайно важливих для них, почуттів, задоволення важливих потреб (це можуть бути почуття, несумісні з рольовою уявою члена родини; чоловік із величезним зусиллям приховує свою антипатію до дітей дружини; випадки різної етіології сексуальної дисгармонії; або особистісно-емоційні потреби у взаєморозумінні, співчутті тощо);

– створюючи або підтримуючи внутрішній конфлікт у особистості (родина може брати участь у створенні конфлікту потреб, перш за все, висуваючи до особи суперечливі вимоги та покладаючи на неї відповідальність за їх вирішення).

Почуття провини щодо інших членів родини або сім'ї у цілому також можуть досягати значної інтенсивності через різні взаємовідносини в сім'ї і у сполученні з характерологічними особливостями особистості стати психотравмуючим фактором [13, с. 14]. Особа може відчувати себе тягарем для оточуючих, винуватцем усіх сімейних невдач, бути схильною сприймати відношення інших членів родини як докір, звинувачення, не зважаючи на те, що в дійсності це не так.

Виявлення сімейно-обумовлених станів провини має достатньо серйозне значення, з огляду на:

– геронтологічний аспект, пов'язаний зі психологічними особливостями статусу людей старшого віку у родині;

– сексологічний аспект – полягає в тому, що сексуальні порушення можуть бути як джерелом, так і наслідком сімейно-обумовленої провини;

– клініку суїцидів, виражену відчуттям непотрібності як мотивом «уходу»;

– підліткову декомпенсацію низки характерологічних відхилень.

Отже, сімейно-обумовлені психотравмуючі переживання виступають як фактор, завдяки якому порушення у життєдіяльності сім'ї перетворюються у нервово-психічний або соматичний розлад особистості [14, с. 55].

Ситуація перманентного військового конфлікту, що триває на теренах нашої країни з 2014 року, загострила чимало життєвих проблем родини. І однією з таких проблем є виконання сім'єю виховної функції. Слід зазначити, що діти – найбільш вразлива частина суспільства. Нестійка дитяча психіка гостро реагує на втрату почуття безпеки, зміну звичного оточення, місця проживання, втрату улюблених іграшок, позбавлення режиму дня. Значна кількість дітей стала свідками військових дій, проявів насильства, агресії, втратила близьких, знайомих, друзів унаслідок війни. Саме у таких ситуаціях діти потребують не тільки якісної фахової психологічної допомоги, а і тепла, розуміння, підтримки найближчих – батьків, родини. І перше, що необхідно зробити старшим, це відновити у дитини почуття безпеки, приналежності, любові, що задовольняються лише в процесі спілкування. Для дитини особливо важливо поділитися інформацією, висловити власну думку, отримати поради та рекомендації, відчути розуміння та підтримку.

На жаль, проблем у дітей не менше, ніж у дорослих. Через певні психологічні, матеріальні, побутові труднощі, що спіткають більшість громадян України, система відносин «сім'я – дитина» розглядається як вразлива категорія. Ця категорія охоплює сім'ї, що зосереджені на особистих емоціях подружжя, переживаннях через втрату сенсу життя, фізичні ушкодження, матеріальну скруту [15, с. 139]. Вони виявляють педагогічну некомпетентність, байдужість до дітей. Не даремно педагоги відносять сім'ї біженців до дисфункціональної сім'ї, бо саме у них формується особистість із такими психологічними недоліками, як: занижена самооцінка (синдром меншовартості), неадекватне уявлення про себе як особистість, проблеми у спілкуванні. Саме у таких ситуаціях діти потребують підвищеної уваги з боку батьків, духовного зв'язку. Прояви афективності – роздратування, невдоволення, занепокоєння, тривога щодо дітей – набувають у батьків нав'язливого характеру і заважають виконувати батьківські функції повною мірою, а не лише як «годувальника».

Актуальною наразі є і проблема сімейної (домашньої) жорстокості, насилля. Під впливом психотравмуючих подій, умов існування накопичена агресія виливається на більш слабких та беззахисних у родині: жінок, дітей, людей похилого віку, тварин. Діти, як «лакмусовий папірець», відбивають настрої, емоції, почуття близьких, дорослих і ретранслюють їх у навколишній світ. Дітям, постраждалим від насильства, притаманні такі психологічні особливості:

– егоцентрична поведінка, що виражається в лайках, демонструванні непристойних жестів, нецензурних висловлювань;

– неконтрольовані спалахи гніву, що виникає раптово і безпідставно, спрямований на більш беззахисний прошарок (малі, старі, тварини), тобто тих, хто не може чинити опір;

- цинічне ставлення до протилежної статі, не властиві дитині знання дорослого життя, сексуальних стосунків тощо;
- почуття неповноцінності, сорому, занижена самооцінка;
- частий депресивний стан, що виявляється у відчутті самотності, занепокоєнні, тузі, порушеннях сну, настрою, суїцидальних спробах.

Насильство щодо дітей у сім'ї спричиняє негативний досвід поведінки у дорослому житті, бо саме батьки є зразком наслідування для дитини, авторитетом. Усі негаразди, катастрофічні події, війни минають, а враження з дитинства міцно закарбовуються у свідомості особистості. Ляпас не завдає серйозної фізичної шкоди, але морально принижує. Тим більше, що наносить його близька і рідна людина, яка мусить захищати і оберігати.

Відзначено, що найтипівішими помилками сімейного виховання, особливо у воєнні часи, є:

- дефіцит позитивного спілкування батьків із дітьми;
- відсутність у дорослих стійких власних моральних устоїв;
- організація життя у родині, що не сприяє формуванню у дитини моральних звичок;
- байдужість батьків, нерозуміння з їхнього боку внутрішнього світу дитини;
- грубе, недобррозичливе ставлення до дитини.

Особливо вразливою є підліткова категорія, що знаходиться у період становлення особистості, на межі «ще не дорослий, але вже не дитина». Саме такі дисфункціональні умови виховання, неспроможність батьків виконувати батьківські обов'язки, порушення емоційної структури сім'ї є детермінантами девіантної поведінки дітей. Певну тривогу викликає і дитяча бездоглядність, що спричинена безконтрольністю та байдужістю з боку батьків, втратою одного з батьків. Це явище властиве родинам переселенців: через перенаселеність у помешканні діти шукають розраду на вулиці, легко можуть потрапити під вплив груп із антисоціальною спрямованістю. Втрачену у родині гідність, непорозуміння з близькими, невдачу у процесі навчання підліток може компенсувати за рахунок девіантної, а отже, протиправної поведінки [16, с. 317].

Підлітковий період зазвичай розглядається як період формування репродуктивної поведінки, котрому властива так звана юнацька гіперсексуальність, а також незавершеність статевої ідентифікації у психологічному розумінні. Тому під впливом різноманітних ситуативних факторів легко можуть виникнути девіації репродуктивної поведінки у вигляді ранніх та незахищених статевих зв'язків, ризикованої сексуальної поведінки, статевих зв'язків з частою зміною партнерів тощо. У цьому випадку значну роль відіграє саме сімейне виховання, що є певним зразком майбутніх стосунків, як емоційного, так і сексуального характеру.

Аналіз материнства як однієї з ролей жінки, що обумовлена біологічними та соціальними патернами, вказує на складність цього явища, закладеного на генетичному рівні. Це особливий психологічний стан, виявлений у материнській любові та піклуванні про дитину. Одним із етапів становлення материнства є період вагітності, під час якого головним завданням є формування у майбутньої матері особливого комплексу психологічних новоутворень, що визначається психологічною готовністю до материнства. В основу такого утворення покладено розвиток особливого стану жінки, сутність якого полягає, перш за все, у задоволенні базової потреби немовляти у безпеці.

Проте під час війни відбувається так, що жінка не здатна до прийняття нової соціальної ролі, відповідних норм та форм поведінки, зміни ціннісних орієнтацій, що призводить навіть до неприйняття власної вагітності та своєї майбутньої дитини. Йдеться про згвалтування жінок та дівчат російськими солдатами. Наше суспільство, сім'ї стикнулися з проблемою девіантного материнства, що виявляється у таких формах, як відмова матері від дитини, переривання вагітності, а також відверта агресивна поведінка щодо власних дітей. На жаль, результатом такої поведінки є серйозні негативні наслідки, що впливають, перш за все, на фізичне та психічне неблагополуччя як дітей, які піддані такому ставленню, так і самих жінок [17, с. 36].

Загальновідомо, що особливості взаємовідносин матері і дитини відіграють величезну роль у повноцінному розвитку та становленні особистості дорослої людини. Як зазначають вчені, діти, позбавлені адекватного материнського ставлення, частіш за все мають суттєві відхилення та затримки у психічному розвитку, наслідками чого у більшості є розвиток підвищеної жорстокості та агресивності, що утруднює їх соціалізацію і, врешті-решт, призводить до формування різноманітних девіацій у поведінці, що впливають на зростання злочинності та насилля у суспільстві. Внаслідок цього проблеми небажаної вагітності покладені не тільки на жінок особисто та їхні родини, а й на лікарів, психологів, громадськість – задля зниження ризику виникнення різних проявів девіантного материнства.

Отже, девіантна поведінка під час війни порушує різні аспекти сімейних

взаємовідносин. Різні види соціальних девіацій часто мають єдиний комплекс детермінант і характеризуються певною взаємозумовленістю, внаслідок чого спостерігається перехід у поведінці конкретної особи від однієї девіації до іншої.

Висновки. Таким чином, розглядаючи особливості функціонування української родини у період війни, можемо зазначити, що сучасний стан сім'ї, її особливості, структура, вплив на формування особистості надають багатий матеріал для досліджень у галузі психології, педагогіки, соціології, патопсихології. Наразі найпоширенішими тенденціями у сучасній сім'ї є:

- послаблення матеріальної і психологічної (захисної) функції сім'ї;
- порушення механізму адаптації родини до кризових явищ у суспільстві (війна, вимушена міграція);
- трансформація та суперечливість сімейних ролей;
- ускладнення дитячо-батьківських взаємовідносин;
- нестабільність життєвих родинних планів в умовах війни;
- вплив патогенних чинників на психічне здоров'я членів сім'ї.

Проведене дослідження не вичерпує всіх аспектів проблеми, оскільки Україна вперше за багато років опинилася у стані війни. Сімейне життя – це великий екзаме́н для людей. А існування сім'ї у кризовому воєнному стані – це подвійне випробування на міцність, витривалість, стійкість української родини, що споконвічно вирізнялася власними традиціями, фертильністю, повагою до всіх членів родини та опорою на християнські моральні цінності.

Список використаних джерел

1. Астахов В. М., Бацилева О. В. Підготовка до батьківства як етап соціалізації особистості. *Збірник наукових праць Інституту психології ім. Г.С. Костюка АПН України* / за ред. С. Д. Максименка, Т. Х. Ч. 2. Київ, 2008. С. 13–20.
2. Коробка Л. М. Соціально-психологічна адаптація спільноти до умов і наслідків воєнного конфлікту: теоретичні засади дослідження. *Актуальні проблеми соціології, психології, педагогіки*. 2015. № 4. С. 76–82.
3. Пашко Т. А. Психологічні особливості змін в самосвідомості мирних жителів зони АТО. *Проблеми політичної психології*. 2016. № 4(18). С. 15–20.
4. Голос війни: історії ветеранів. Правдиві історії з фронту. Київ : ГО «Інтерньюз-Україна», 2017. URL : https://internews.ua/storage/app/media/Golos_viyni_epub.pdf.
5. Війна прийшла в сім'ю: Чому розлучені бійці та покинуті дружини звинувачують у всьому АТО. *Depo.ua*. URL : <https://www.depo.ua/ukr/life/viyna-priyshla-v-sim-yu-chomu-rozlucheni-biytsi-ta-pokinuti-24112016154900>.
6. Стасюк В. В. Психологія локальних війн та збройних конфліктів : підруч. для слухачів та студентів вищих навчальних закладів. Київ : НАОУ, 2006. 570 с.
7. Маркова М. В., Козира П. В. Посттравматичні стани на тлі соціальних змін: аналіз проблеми. *Медична психологія*. 2015. № 1(37). С. 8–13.
8. Feldman R. Stress reactivity in war-exposed young children with and without posttraumatic stress disorder: relations to maternal stress hormones, parenting and child emotionality and regulation / R. Feldman, A. Vengrober, M. Eidelman-Rothman and O. Zagoory-Sharon. *Development and Psychopathology*. 2013. P. 943–955.
9. Betancourt T. S. The intergenerational effect of war. *Journal of the American Medical Association Psychiatry*. 2015. № 72(3). P. 199–200.
10. Семигіна Т. Психосоціальна реабілітація комбатантів : міжнародна та вітчизняна практика. *Актуальні проблеми соціально-правового статусу осіб, постраждалих під час проведення АТО : збірник матеріалів всеукраїнської науково-практичної конференції* (19 квітня 2017 року). Київ : Академія праці, соціальних відносин і туризму, 2017. С. 78–81.
11. Маркова М. В., Козира П. В. Фрустрація, психологічний захист та долаюча поведінка в генезі посттравматичної дезадаптації у співробітників МВС України – учасників АТО. *Український вісник психоневрології*. 2015. Т. 23, вип. 3(84). С. 128–129.
12. Волошин П. В., Шестопалова Л. Ф., Підкоритов В. С. Посттравматичні стресові розлади: діагностика, лікування, реабілітація : метод. рекомендації. Харків, 2002. 47 с.
13. Лесков В. О. Соціально-психологічна реабілітація військовослужбовців із районів військових конфліктів : автореф дис. ... канд. психол. наук : 19.00.09 / Нац. акад. Державної прикордонної служби України ім. Богдана Хмельницького. Хмельницький, 2008. 22 с.
14. Коленіченко Т. І., Левицька Н. С., Грицай С. О. Теоретико-методологічні засади дослідження проблеми ресоціалізації комбатантів в Україні. *Проблеми соціальної роботи : філософія, психологія, соціологія*. 2018. № 2(12). С. 51–57.
15. Федорченко Т. Є. Профілактика девіантної поведінки школярів в умовах соціокультурного середовища: соціально-педагогічний аспект : монографія. Черкаси, 2011. 488 с.
16. Буряк О. О. Шляхи та методи реабілітації осіб з «військовим синдромом» та посттравматичним стресовим розладом. *Збірник наукових праць Харківського університету*

17. Хвисяк О. М., Маркова М. В., Марков А. Р. та ін. Клінічна специфіка й особливості психопатогенезу дезадаптивних станів у цивільного населення в умовах соціального стресу і концентральної війни. *Український вісник психоневрології*. 2017. Т. 25. Вип. 1(90). С. 29–38.

Надійшла до редакції 03.12.2022

References

1. Astakhov, V. M., Batsylieva, O. V. (2008) Pidhotovka do batkivstva yak etap sotsializatsii osobystosti [Preparation for parenthood as a stage of socialization of the individual] : *Zbirnyk naukovykh prats Instytutu psykholohii im. H.S. Kostiuka APN Ukrainy* / za red. S. D. Maksymenka. Vol. X. Part 2. Kyiv, pp. 13–20. [in Ukr.].
2. Korobka, L. M. (2015) Sotsialno-psykholohichna adaptatsiia spilnoty do umov i naslidkiv voiennoho konfliktu: teoretychni zasady doslidzhennia [Socio-psychological adaptation of the community to the conditions and consequences of the military conflict: theoretical foundations of the study]. *Aktualni problemy sotsiologii, psykholohii, pedahohiky*. № 4. P. 76–82. [in Ukr.].
3. Pashko, T. A. (2016) Psykholohichni osoblyvosti zmin v samosvidomosti myrnykh zhyteliv zony ATO [Psychological features of changes in the self-awareness of civilians in the ATO zone]. *Problemy politychnoi psykholohii*. № 4(18), pp. 15–20. [in Ukr.].
4. Holos viiny: istorii veteraniv. Pravdyvi istorii z frontu [Voice of War: Stories of Veterans. True stories from the front]. Kyiv : HO «Interniuz-Ukraina», 2017. URL : https://internews.ua/storage/app/media/Golos_viiny_epub.pdf. [in Ukr.].
5. Viina pryishla v simiu: Chomu rozlucheni biitsi ta pokynuti druzhyny zvynuvachuiut u vsomu ATO [The war came into the family: Why divorced fighters and abandoned wives blame everything on the ATO]. *Depo.ua*. URL: <https://www.depo.ua/ukr/life/viyna-priyshla-v-sim-yu-chomu-rozlucheni-biitsi-ta-pokinuti-24112016154900>. [in Ukr.].
6. Stasiuk, V. V. (2006) Psykholohiia lokalnykh viin ta zbroinykh konfliktiv [Psychology of local wars and armed conflicts] : pidruch. dlia slukhachiv ta studentiv vyshchykh navchalnykh zakladiv. Kyiv : NAOU. 570 p. [in Ukr.].
7. Markova, M. V., Kozyra, P. V. (2015) Poststresovi dezadaptyvni stany na tli sotsialnykh zmin: analiz problemy [Post-stress maladaptive states against the background of social changes: analysis of the problem]. *Medychna psykholohiia*. № 1(37), pp. 8–13. [in Ukr.].
8. Feldman, R. (2013) Stress reactivity in war-exposed young children with and without posttraumatic stress disorder: relations to maternal stress hormones, parenting and child emotionality and regulation / R. Feldman, A. Vengrober, M. Eidelman-Rothman and O. Zagoory-Sharon. *Development and Psychopathology*, pp.943–955.
9. Betancourt, T. S. (2015) The intergenerational effect of war. *Journal of the American Medical Association Psychiatry*. № 72(3), pp. 199–200.
10. Semyhina, T. (2017) Psykhosotsialna rehabilitatsiia kombatantiv : mizhnarodna ta vitchyzniana praktyka [Psychosocial rehabilitation of combatants: international and domestic practice]. *Aktualni problemy sotsialno-pravovoho statusu osib, postrazhdalyykh pid chas provedennia ATO : zbirnyk materialiv vseukrainskoi naukovy-praktychnoi konferentsii* (19 kvitnia 2017 roku). Kyiv : Akademiia pratsi, sotsialnykh vidnosyn i turyzmu, pp. 78–81. [in Ukr.].
11. Markova, M. V., Kozyra, P. V. (2015) Frustratsiia, psykholohichni zakhyst ta dolaiucha povedinka v genezi poststresovoi dezadaptsii u spivrobotnykiv MVS Ukrainy – uchasykiv ATO [Frustration, psychological protection and coping behavior in the genesis of post-stress maladaptation in employees of the Ministry of Internal Affairs of Ukraine - participants of the anti-terrorist operation]. *Ukrainskyi visnyk psykhonevrologii*. Vol. 23, issue 3(84), pp. 128–129. [in Ukr.].
12. Voloshyn, P. V., Shestopalova, L. F., Pidkorytov, V. S. (2002) Posttravmatychni stresovi rozlady: diahnozyka, likuvannia, rehabilitatsiia [Post-traumatic stress disorders: diagnosis, treatment, rehabilitation] : metod. rek. Kharkiv. 47 p. [in Ukr.].
13. Leskov, V. O. (2008) Sotsialno-psykholohichna rehabilitatsiia viiskovosluzhbovtiv iz raioniv viiskovykh konfliktiv [Socio-psychological rehabilitation of servicemen from areas of military conflicts] : avtoref dys. ... kand. psykol. nauk : 19.00.09 / Nats. akad. Derzhavnoyi prykordonnoyi sluzhby Ukrayiny im. Bohdana Khmel'nyts'koho. Khmelnytskyi, 22 p. [in Ukr.].
14. Kolenichenko, T. I., Levytska, N. S., Hrytsai, S. O. (2018) Teoretyko-metodolohichni zasady doslidzhennia problemy resotsializatsii kombatantiv v Ukraini [Theoretical and methodological foundations of the study of the problem of resocialization of combatants in Ukraine]. *Problemy sotsialnoi roboty : filosofii, psykholohiia, sotsiologii*. № 2(12), pp. 51–57. [in Ukr.].
15. Fedorchenko, T. Ie. (2011) Profilaktyka deviantnoi povedinky shkolariv v umovakh sotsiokulturnoho seredovyshcha: sotsialno-pedahohichni aspekt [Prevention of deviant behavior of schoolchildren in the socio-cultural environment: socio-pedagogical aspect] : monohraf. Cherkasy. 488 p. [in Ukr.].
16. Buriak, O. O. (2015) Shliakhy ta metody rehabilitatsii osib z «viiskovym syndromom» ta posttravmatychnym stresovym rozladom [Ways and methods of rehabilitation of persons with "military syndrome" and post-traumatic stress disorder]. *Zbirnyk naukovykh prats Kharkivskoho universytetu Povitrianykh Syl*. Issue 3(44), pp. 137–141. [in Ukr.].

17. Khvysiuk, O. M., Markova, M. V., Markov, A. R. et al. (2017) Klinichna spetsyfika y osoblyvosti psykhopatohenezu dezadaptyvnykh staniv u tsyvilnoho naseleння v umovakh sotsialnoho stresu i konstsientalnoi viiny [Clinical specificity and features of the psychopathogenesis of maladaptive states in the civilian population in conditions of social stress and conscientious warfare]. *Ukrainskyi visnyk psyhonevrolohii*. Vol. 25, issue 1(90), pp. 29–38. [in Ukr.].

ABSTRACT

Inna Shinkarenko. The family in wartime: psychological, psychosocial and psychopathological problems. The purpose of the article is to study the functioning of such a social institution as the family during the war. The work emphasizes that military actions have a negative impact not only on the psyche and behavior of individuals, but also on family relationships in general. The work indicates the main functions of the family such as: educational, reproductive, emotional, economic, spiritual, social control, sexual, regenerative and psychotherapeutic.

The study also highlights the issue of the transformation of the mentioned traditional functions of the family during the war period, outlines a number of problems that faced the family in such a difficult time forced migration, and the transformation of family roles, and the problems of personal relationships between spouses, the weakening of the material and psychological (protective) family functions, instability of life family plans. The work considers the consequences of the impact of difficulties on the psyche of family members, in particular, the psychopathological factors of neuropsychological disorders that cause disruptions in family life and lead to somatic personality disorders. The study focuses attention on the problem of the educational functions of the family in the situation of permanent military conflict, which has been ongoing on the territory of our country since 2014.

The article raises the issue of child-parent relations in refugee families, problems of family violence, and deviant behavior of teenagers. Affectivity as irritation, dissatisfaction, concern, anxiety about children become obsessive for parents; it prevents them from fulfilling educational and bringing up functions to the full extent. The research outlines the issue of deviant motherhood, namely, unwanted pregnancy of raped women and girls during the occupation. Therefore, studies of the viability of the family in wartime continue and raise a number of problems that must be considered by specialists in various fields of science and practice.

Keywords: family, family functions psych traumatic experiences, pathogenic situation, neuropsychiatric disorders, deviation, violence.

УДК 796/799+351.741

DOI 10.31733/2078-3566-2022-6-562-566

**Dmytro
PETRUSHYN**©
Candidate
of Sciences
in Physical Education
and Sports

**Karyna
LAHUN**©
cadet

(Dnipropetrovsk State University of Internal Affairs, Dnipro, Ukraine)

THE ROLE OF PHYSICAL TRAINING OF POLICE OFFICERS IN COMBATING CRIMINAL OFFENSES UNDER MARTIAL LAW

Дмитро Петрушин, Карина Лагун. РОЛЬ ФІЗИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ ЩОДО ПРОТИДІЇ КРИМІНАЛЬНИМ ПРАВОПОРУШЕННЯМ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ. Стаття присвячена актуальним питанням ролі фізичної підготовки поліцейських у сфері протидії кримінальним правопорушенням в умовах воєнного стану. В роботі визначено, що злочинність перетворюється на реальну загрозу національній безпеці, на один із найпотужніших чинників соціальної нестабільності. Вона проникає у найважливіші сфери життєдіяльності держави, загострює багато глобальних суспільних проблем.

© D. Petrushyn, 2022

ORCID iD: <https://orcid.org/0000-0001-9207-0804>

k_sfp@dduvs.in.ua

© K. Lahun, 2022

lagun19956@gmail.com